

РЕШЕНИЕ

№ 20303

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА** като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110143320 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.318-чл.329 от ГПК.

Ищецът Р. З. К. твърди, че сключили граждански брак с ответника Д. Н. К. на 10.03.2023г. в гр. София, от който нямали родени общи деца. Страните се запознали чрез социалните мрежи. Преди връзката си живели отделно - ищцата в гр. Мейдстоун, Англия, а ответникът в гр. Брюксел, Белгия. Прекарвали по няколко нощи заедно, когато ищцата гостувала в Белгия. Двамата се разбирали добре и решили да сключат брак. След сключването му на 10.03.2023г. ищцата заминала за Англия, за да приключи там наемни и трудови правоотношения и отишла пир съпруга си на 01.06.2023г. Двамата за първи път заживели заедно и да съжаление скоро установили, че имали коренно различно възприятие за живота и пълно несходство в характерите. Отношенията им се обтегнали значително и необратимо. Двамата вата стигнали о извода, че прибързано са сключили брак и взели решение да се разделят. На 21.06.2023г. ищцата се върнала в Англия и оттогава съпрузите били във фактическа раздяла. Твърди, че бракът с ответника е напълно изпразнен от съдържание към настоящия момент и съществува само формално. Моли съдът да прекрати брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен, без да издирва и да се произнася по въпроса за вината. Моли за възстановяване на предбрачното ѝ фамилно име – Георгиева. Не претендира разноски в производството.

Ответникът Д. Н. К. е депозирал отговор на исковата молба, в която потвърждава изнесеното в нея. Твърди, че с ищцата не могат да живеят като семейство и заявява желание за прекратяване на брака като дълбоко и непоправимо разстроен.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи, прие за установено следното:

Страните Р. З. К. (Георгиева, преди брака) и Д. Н. К. са сключили граждански брак на 10.03.2023г. в гр. София. При сключването му съпругата е приела да носи фамилното име на съпруга си - К., видно от удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 3101/10.03.2023г. на Столична община – Район „Красно село“. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака си си, което се установява от извършената справка в НБДН.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля **Цветелина Павлова Лишкова** (лея на ищцата), които съдът кредитира изцяло, се установява, че страните се запознали по интернет в края на 2022г. Имали кратна връзка чрез социалните мрежи и през месец март 2023г. се оженили. Ищцата продължила да живее в Англия, а съпругът ѝ се върнал в Белгия като били разделени три месеца. След това ищцата отишла в Белгия при съпруга си и била много разочарована от отношенията им, често се обаждала да се оплаква на свидетелката. Страните имали пререкания, скандали и различни възгледи за нещата. Радостина останала там две седмици и се прибрала в Англия. В момента тя живеела там, а съпругът ѝ в Белгия. Според свидетелката, която ги била виждала само на сватбата и говорила с двамата общо два-три пъти страните били коренно различни и не можело да живеят заедно. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод е основателен. Воденето на самостоятелен живот от страните, които са живеели общо заедно като семейство двадесет дни и са във фактическа раздяла от 21.06.2023г. и не общуват помежду си, според настоящия съдебен състав е обстоятелството, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Всеки от тях е абдикирал от задължението си за общата грижа за семейството, разбирателство и уважение, поради което и бракът следва да бъде прекратен доколкото няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание.

Изводът на съда, че бракът между страните е изпразнен от съдържание се потвърждава и от заявеното от ответника желание за прекратяването му. Бракът, според чл.46 от Конституцията на РБългария е доброволен съюз между мъж и жена, като съпрузите имат равни права и задължения в семейството, т.е. възникването и съществуването на брачните отношения е основано на съгласието на двете страни. Ето доколкото по делото се установява, че брачната връзка дълбоко и непоправимо разстроена и съществува само формално, двамата съпрузи са категорични в нежеланието си тази обвързаност да продължи, бракът между страните следва да бъде прекратен. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписаното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината, доколкото такава претенция не е заявена от нито един от съпрузите.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име.

Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака, като нито един от тях не е заявил искане за издръжка след развода, поради което и съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

Съгласно разпоредбата на чл. на основание чл.326 ГПК, съдът следва с решението за развод да разреши и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще носят след развода.

Съгласно чл.53 СК „след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак”, респ. законодателят е предоставил възможността на съпругът, който при сключването на гражданския брак е приел фамилното име на другия съпруг както да възстанови предбрачното си фамилно име, така и да запази брачната си фамилия, като в случая съгласието или противопоставянето на другия съпруг е ирелевантно, поради което и доколкото съгласно разпоредбата на чл.322 от ГПК съдът дължи и служебно произнасяне по този въпрос. Ищцата е заявила, че желае да възстанови предбрачното си фамилно име. С оглед събраните по делото доказателства съдът намира че следва да бъде уважена претенция

на жената, за която се установи, че е променила фамилното си име при сключване на брака, като бъде постановено след прекратяване на брака жената да възстанови предбрачното си фамилно име –Георгиева.

По разноските: Съгласно чл.329, ал.1, изр.ІІ ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили, а и страните не претендират разноси. С оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.ІІ от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.ІІ ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата.

Мотивиран от изложеното, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 3101/10.03.2023г. на Столична община – Район „Красно село“, между **Р. З. К., ЕГН ******* и **Д. Н. К., ЕГН *******, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 от СК.

ПОСТАНОВЯВА след развода **Р. З. К., ЕГН *******, да възстанови предбрачното си фамилно име – **ГЕОРГИЕВА**, на основание чл.53 СК.

ОСЪЖДА Р. З. К., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. Младост 4, бл. 477 А, вх. 1, ет. 6, ап. 29 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. Н. К., ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ул. „Граф Игнатиев“ № 78, ет. 15, ап. 70 , да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____